

การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

กุสุมา นະสานี^{1*} และ พรเพ็ญ ไพศาลศุภนิมิต¹

¹สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

* kusuma@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการออกเสียงพยัญชนะเสียดแทรกภาษาอังกฤษ /f/, /v/, /θ/, /ð/, /s/, /z/, /ʃ/, /ʒ/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ วิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรของเสียงเหล่านี้โดยวิธีการหาความถี่และคำนวณค่าร้อยละ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จำนวน 250 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ รายการคำศัพท์ 24 คำ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักศึกษาสามารถออกเสียงได้ถูกต้องร้อยละ 32.65 โดยเรียงลำดับจากเสียงที่มีปัญหาน้อยที่สุดไปมากที่สุดนี้ /s/, /f/, /ʃ/, /θ/, /v/, /ʒ/, /ð/, /z/ เสียงที่ถูกต้องมากที่สุด คือ /s/ คิดเป็นร้อยละ 75.33 และเสียงที่ถูกต้องน้อยที่สุด คือ /z/ คิดเป็นร้อยละ 2.93 รูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายที่พบมากที่สุดคือ [t] คิดเป็นร้อยละ 33.15 นักศึกษาไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่ไม่มีในระบบเสียงภาษาไทยได้ รูปแปรที่ปรากฏในการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างจึงมีความคล้ายคลึงกับเสียงที่มีในภาษาแม่ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงการแทรกแซงของภาษา

คำสำคัญ: การออกเสียง พยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ รูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ

The Pronunciation of English Final Consonants by English Major Students of Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

Kusuma Nasanee^{1*} and Pornpen Paisarnsupnimit¹

¹English Program, Faculty of Social Sciences and Humanities

* kusuma@aru.ac.th

Abstract

The purposes of this study were to study the correctness in pronunciation of English final fricative consonants /f/, /v/, /θ/, /ð/, /s/, /z/, /ʃ/, /ʒ/ and to analyze the occurrence of variants of these sounds. The data were analyzed in terms of frequency and percentage. The samples of the study were

250 English major students at Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University. The research instrument used in this study was twenty-four English words with final fricative consonants. The samples encountered problems on the English pronunciation of final position including the sounds /s/, /f/, /v/, /θ/, /v/, /ʒ/, /ð/, /z/ from lower to higher levels. The sound /s/ was most correctly pronounced (75.33 percent) while the sound /z/ was less correctly pronounced (2.93 percent). The most apparent variant of the English final consonant was [t]. The results of this study showed that the samples tended to use a variant of the English final sounds appearing in their mother tongue, which is an influence of mother tongue's interference.

Keywords: pronunciation, English final consonants, variants of the English final consonants

1. บทนำ

ภาษาอังกฤษในฐานะภาษากลาง (international language) มีบทบาทสำคัญต่อการสื่อสารทั้งในภาครัฐและเอกชน อันเนื่องมาจากเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันมีลักษณะการค้าแบบเสรี เป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งมีการติดต่อกับต่างชาติทุกหน่วยงาน ทุกประเภทธุรกิจ ความจำเป็นดังกล่าวทำให้สถาบันการศึกษาทุกระดับตระหนักถึงความสำคัญของการปลูกฝังการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับมาตรฐาน ส่งเสริมให้มีการจัดอบรมและวัดผลการสอบมาตรฐานภาษาอังกฤษ ที่มีการอ้างอิงตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาจากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR (Common European Framework of Reference for Languages) ซึ่งครอบคลุมทักษะทุกด้านในการเรียนภาษา แต่จากงานวิจัยที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่านักเรียนไทยมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน มนัสวี ดวงลอย (2558) พบว่าคำศัพท์เป็นปัญหาที่พบมากที่สุดในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา รองลงมาได้แก่ ความเข้าใจ ไวยากรณ์ และประสบการณ์ส่วนตัว นอกจากนี้ นงสมร พงษ์พานิช (2554) พบว่าปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ เกิดจากการขาดความมั่นใจ ความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ ขาดทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารในสภาพจริง

Hewings (2004) ได้ให้ความเห็นว่าการสื่อสารนั้นการออกเสียงเป็นสิ่งสำคัญต่อการพูดและการฟัง ความสำคัญต่อการพูดนั้นผู้พูดจำเป็นต้องออกเสียงให้ชัดเจนและถูกต้อง จากงานวิจัยของ Sahatsathatsana. S (2017) พบว่านักเรียนไทยมีปัญหาเรื่องการออกเสียงภาษาอังกฤษทั้งระดับ segmental และ suprasegmental อาทิ เสียงพยัญชนะเดี่ยว พยัญชนะควบกล้ำ เสียงเชื่อมระหว่างคำ เสียงพยัญชนะท้าย และทำนองเสียง และยังพบอีกว่าความแตกต่างของระบบเสียงในภาษาแรกและภาษาต่างประเทศส่งผลต่อการเรียนเรื่องการออกเสียง นอกจากนี้ศิริรัตน์ ชูพันธ์ อรรถพลพิพัฒน์ (2560) และถิรวัฒน์ ต้นทนิส (2556) ซึ่งศึกษาเรื่องการออกเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาอังกฤษ ยังพบอีกว่านักเรียนไทยมีปัญหาในการออกเสียง /ʒ/, /dʒ/, /f/, /θ/, /ð/, /z/, /tʃ/, /g/, /v/

หนึ่งในปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวมาจากความแตกต่างของระบบเสียงในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เขียนเกิดความสนใจศึกษาว่านักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จะสามารถออกเสียงท้ายดังกล่าวที่ไม่มีในระบบเสียงภาษาไทยได้หรือไม่ การศึกษาดังนี้จะทำให้รับรู้ถึงปัญหาและข้อบ่งพร่องที่เกิดขึ้นและเป็นแนวทางในการแก้ไขจุดบกพร่องในการเรียนภาษาอังกฤษได้ตรงประเด็นยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความถูกต้องในการออกเสียงพยัญชนะเสียดแทรก /f/, /v/, /θ/, /ð/, /s/, /z/, /ʃ/, /ʒ/ ที่ปรากฏในตำแหน่งท้ายพยางค์ภาษาอังกฤษและวิเคราะห์รูปแปรของเสียงเหล่านี้ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เก็บข้อมูลการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ทั้ง 4 ชั้นปีที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรเป็นจำนวนทั้งสิ้น 250 คน โดยไม่คำนึงถึงรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้ายเป็นเสียงเสียดแทรก (fricative) ได้แก่ /f/, /v/, /θ/, /ð/, /s/, /z/, /ʃ/, /ʒ/ จำนวน 8 เสียง เสียงละ 3 คำ รวมทั้งหมด 24 คำ โดยคำศัพท์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลดังกล่าวเป็นคำศัพท์พื้นฐานที่พบในชีวิตประจำวัน ดังแสดงในตารางที่ 1 ทั้งนี้ผู้วิจัยเพิ่มคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้ายอื่นที่ไม่ใช่เสียงเสียดแทรก ลงไปในรายการคำศัพท์อีก 6 คำ ได้แก่คำว่า write, peel, road, crab, phone และ eye เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถคาดเดาได้ว่าผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์อย่างไรในการเก็บข้อมูล ดังนั้นรายการคำศัพท์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลมีจำนวนทั้งสิ้น 30 คำ

ตารางที่ 1 รายการคำศัพท์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ	ลำดับ	คำศัพท์	คำอ่าน	เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ	ลำดับ	คำศัพท์	คำอ่าน
[f]	1	beef	/bi:f/	[s]	13	goose	/gu:s/
	2	chief	/tʃi:f/		14	case	/keɪs/
	3	knife	/naɪf/		15	nice	/naɪs/
[v]	4	dive	/daɪv/	[z]	16	jazz	/dʒæz/
	5	move	/mu:v/		17	freeze	/fri:z/
	6	cave	/keɪv/		18	squeeze	/skwi:z/
[θ]	7	teeth	/ti:θ/	[ʃ]	19	dash	/dæʃ/
	8	death	/deθ/		20	fish	/fɪʃ/
	9	mouth	/mauθ/		21	push	/puʃ/
[ð]	10	bathe	/beɪð/	[ʒ]	22	garage	/ˈgærɑ:ʒ/
	11	clothe	/kleuð/		23	massage	/ˈmæsa:ʒ/
	12	smooth	/smu:ð/		24	mirage	/ˈmɪrɑ:ʒ/

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสัทศาสตร์ 2 ท่าน และอาจารย์เจ้าของภาษา 1 ท่าน วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น และได้มีการปรับแก้ตามคำแนะนำเพื่อให้เครื่องมือมีความสมบูรณ์ที่สุด ผู้วิจัยเก็บข้อมูลการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษจากวีจนลีลาการอ่านในห้องที่ไม่มีเสียงรบกวน โดยกลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงคำละ 1 ครั้ง โดยไม่เรียงลำดับตามตำแหน่งการเกิดเสียง ผู้วิจัยบันทึกลงในแบบฟอร์มการบันทึกข้อมูลการออกเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาอังกฤษ และบันทึกเสียงกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการวิเคราะห์รูปแปรของเสียงท้ายพยางค์ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการจัดหมวดหมู่ตามตำแหน่งการเกิดของเสียงท้าย จากนั้นนับความถี่ในการปรากฏของรูปแปรทั้งหมดและคำนวณหาค่าร้อยละ

4. ผลการวิจัย

ข้อมูลเสียงที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นเสียงพยัญชนะเสียดแทรกท้ายพยางค์จำนวน 8 เสียง โดยแต่ละเสียงมี 3 คำ ผู้ออกเสียงเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 คน ได้จำนวนการออกเสียงทั้งหมด 6,000 ครั้ง เมื่อวิเคราะห์ความถูกต้องของการออกเสียงดังกล่าว พบว่ากลุ่มตัวอย่างออกเสียงถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 32.65 จากจำนวนการออกเสียงทั้งหมด โดยแยกเป็นรายเสียงทั้ง 8 เสียง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความถูกต้องของการออกเสียงพยัญชนะเสียดแทรกท้ายพยางค์

เสียง	การออกเสียงถูกต้อง		การออกเสียงไม่ถูกต้อง	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
[f]	557	74.26	193	25.74
[v]	136	18.13	614	81.87
[θ]	162	21.60	588	78.40
[ð]	24	3.20	726	96.80
[s]	565	75.33	185	24.67
[z]	22	2.93	728	97.07
[ʃ]	368	49.07	382	50.93
[ʒ]	125	16.67	625	83.33

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียง [s] และ [f] ได้ถูกต้องมากที่สุดใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 75.33 และ 74.26 ตามลำดับ ส่วนเสียง [v], [z], [ʃ], [ʒ], [θ], [ð] กลุ่มตัวอย่างออกเสียงได้ถูกต้องไม่ถึงร้อยละ 50 โดยเสียงที่ถูกต้องน้อยที่สุดใกล้เคียงกัน ได้แก่ [z], [ð] คิดเป็นร้อยละ 2.93 และ 3.20 ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์เสียงพยัญชนะท้ายในภาษาอังกฤษพบการปรากฏของรูปแปรของแต่ละคู่เสียงจำแนกตามตำแหน่งการเกิดเสียง ดังต่อไปนี้

4.1 รูปแปรของเสียง /f/ และ /v/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏรูปแปรของเสียง /f/ ท้ายพยางค์ จากการออกเสียงคำศัพท์ 3 คำ คือ beef chief knife พบการปรากฏของเสียงพยัญชนะท้าย 5 รูปแปร คือ [f, p, θ, t, s] ดังแสดงในตารางที่ 3 และพบการปรากฏรูปแปรของเสียง /v/ 5 รูปแปร คือ [f, p, v, θ, s] จากการออกเสียงคำศัพท์ 3 คำ คือ dive move cave ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 3 รูปแปรของเสียง /f/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[f]	557	74.26
2	[p]	129	17.20
3	[θ]	47	6.27
4	[t]	10	1.34
5	[s]	7	0.93
รวม		750	100

ตารางที่ 4 รูปแปรของเสียง /v/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[f]	460	61.33
2	[p]	139	18.54
3	[v]	136	18.13
4	[θ]	12	1.60
5	[s]	3	0.40
รวม		750	100

จากตารางที่ 3 พบว่ารูปแปรของเสียง /f/ ที่พบมากที่สุด คือ [f] จำนวน 557 ครั้งจากจำนวน 750 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 74.26 และพบการปรากฏรูปแปร [s] น้อยที่สุด จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.93

จากตารางที่ 4 พบว่ารูปแปรของเสียง /v/ ที่พบมากที่สุด คือ [f] จำนวน 460 ครั้งจากจำนวน 750 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.33 และพบการปรากฏรูปแปร [s] น้อยที่สุด จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.40

4.2 รูปแปรของเสียง /θ/ และ /ð/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏรูปแปรของเสียง /θ/ ท้ายพยางค์ จากการออกเสียงคำศัพท์ 3 คำ คือ teeth death mouth พบการปรากฏของเสียงพยัญชนะท้าย 4 รูปแปร คือ [t, θ, s, ʃ] ดังแสดงในตารางที่ 5 และพบการปรากฏรูปแปรของเสียง /ð/ 5 รูปแปร คือ [t, θ, ð, s] จากการออกเสียงคำศัพท์ 3 คำ คือ bathe clothe smooth ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 5 รูปแปรของเสียง /θ /

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[t]	548	73.07
2	[θ]	162	21.60
3	[s]	24	3.20
4	[ʃ]	16	2.13
รวม		750	100

ตารางที่ 6 รูปแปรของเสียง /ð/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[t]	578	77.07
2	[θ]	132	17.60
3	[ð]	24	3.20
4	[s]	16	2.13
รวม		750	100

จากตารางที่ 5 พบว่ารูปแปรของเสียง /θ/ ที่พบมากที่สุด คือ [t] จำนวน 548 ครั้งจากจำนวน 750 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 73.07 และพบการปรากฏรูปแปร [ʃ] น้อยที่สุด จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.13

จากตารางที่ 6 พบว่ารูปแปรของเสียง /ð/ ที่พบมากที่สุด คือ [t] จำนวน 578 ครั้งจากจำนวน 750 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 77.07 และพบการปรากฏรูปแปร [s] น้อยที่สุด จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.13

4.3 รูปแปรของเสียง /s/ และ /z/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏรูปแปรของเสียง /s/ ท้ายพยางค์ จากการออกเสียงคำศัพท์ 3 คำ คือ goose case nice พบการปรากฏของเสียงพยัญชนะท้าย 3 รูปแปร คือ [s, t, z] ดังแสดงในตารางที่ 7 และพบการปรากฏรูปแปรของเสียง /z/ 4 รูปแปร คือ [s, t, z, ʒ] จากการออกเสียงคำศัพท์ 3 คำ คือ jazz freeze squeeze ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 7 รูปแปรของเสียง /s/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[s]	565	75.33
2	[t]	182	24.27
3	[z]	3	0.40
รวม		750	100

ตารางที่ 8 รูปแปรของเสียง /z/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[s]	581	77.47
2	[t]	145	19.33
3	[z]	22	2.93
4	[ʃ]	2	0.27
รวม		750	100

จากตารางที่ 7 พบว่ารูปแปรของเสียง /s/ ที่พบมากที่สุด คือ [s] จำนวน 581 ครั้งจากจำนวน 750 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 75.33 และพบการปรากฏรูปแปร [z] น้อยที่สุด จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.40

จากตารางที่ 8 พบว่ารูปแปรของเสียง /z/ ที่พบมากที่สุด คือ [s] จำนวน 581 ครั้งจากจำนวน 750 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 77.47 และพบการปรากฏรูปแปร [ʃ] น้อยที่สุด จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.27

4.4 รูปแปรของเสียง /j/ และ /z/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏรูปแปรของเสียง /j/ ท้ายพยางค์ จากการออกเสียงคำศัพท์ 3 คำ คือ dash fish push พบการปรากฏของเสียงพยัญชนะท้าย 4 รูปแปร คือ [j, s, t, z] ดังแสดงในตารางที่ 9 และพบการปรากฏรูปแปรของเสียง /z/ 4 รูปแปร คือ [t, j, z, s] จากการออกเสียงคำศัพท์ 3 คำ คือ garage massage mirage ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 9 รูปแปรของเสียง /j/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[j]	368	49.07
2	[s]	236	31.47
3	[t]	138	18.40
4	[z]	8	1.06
รวม		750	100

ตารางที่ 10 รูปแปรของเสียง /z/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[t]	388	51.73
2	[j]	182	24.27
3	[ʃ]	125	16.67
4	[s]	55	7.33
รวม		750	100

จากตารางที่ 9 พบว่ารูปแปรของเสียง /j/ ที่พบมากที่สุด คือ [j] จำนวน 368 ครั้งจากจำนวน 750 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 49.07 และพบการปรากฏรูปแปร [z] น้อยที่สุด จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.06

จากตารางที่ 10 พบว่ารูปแปรของเสียง /z/ ที่พบมากที่สุด คือ [t] จำนวน 388 ครั้งจากจำนวน 750 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 51.73 และพบการปรากฏรูปแปร [s] น้อยที่สุด จำนวน 55 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.33

5. สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะเสียดแทรก จำนวน 8 เสียง คือ /f/ /v/ /θ/ /ð/ /s/ /z/ /j/ /z/ ซึ่งปรากฏในตำแหน่งท้ายพยางค์ภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาศาสาวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 250 คน สามารถสรุปภาพรวมดังตารางที่ 11 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เสียงที่ออกได้ถูกต้องเป็นจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 75.33 คือ เสียง /s/ และเสียงที่ออกได้ถูกต้องน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 2.93 คือ เสียง /z/ ทั้งนี้รูปแปรที่ปรากฏมากที่สุด คือ รูปแปร [t] ซึ่งปรากฏเป็นรูปแปรของทุกเสียงยกเว้นเสียง /v/

ตารางที่ 11 รูปแปรและความถี่(ร้อยละ)ในการปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้าย

เสียง พยัญชนะ ท้าย	รูปแปรและความถี่(ร้อยละ)ในการปรากฏ										รวม
	[f]	[v]	[θ]	[ð]	[s]	[z]	[ʃ]	[ʒ]	[p]	[t]	
/f/	557 (74.26)	-	47 (6.27)	-	7 (0.93)	-	-	-	129 (17.20)	10 (1.34)	750 (100)
/v/	460 (61.33)	136 (18.13)	12 (1.60)	-	3 (0.40)	-	-	-	139 (18.54)	-	750 (100)
/θ/	-	-	162 (21.60)	-	24 (3.20)	-	16 (2.13)	-	-	548 (73.07)	750 (100)
/ð/	-	-	132 (17.60)	24 (3.20)	16 (2.13)	-	-	-	-	578 (77.07)	750 (100)
/s/	-	-	-	-	565 (75.33)	3 (0.40)	-	-	-	182 (24.27)	750 (100)
/z/	-	-	-	-	581 (77.47)	22 (2.93)	2 (0.27)	-	-	145 (19.33)	750 (100)
/ʃ/	-	-	-	-	236 (31.47)	8 (1.06)	368 (49.07)	-	-	138 (18.40)	750 (100)
/ʒ/	-	-	-	-	55 (7.33)	-	182 (24.27)	125 (16.67)	-	388 (51.73)	750 (100)
ความถี่ รวม	1,017	136	353	24	1,487	33	568	125	268	1,989	6,000

6. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการออกเสียงพยัญชนะเสียดแทรกในตำแหน่งท้ายพยางค์ จำนวน 8 เสียง คือ /f/, /v/, /θ/, /ð/, /s/, /z/, /ʃ/, /ʒ/ โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างออกเสียงได้ถูกต้องไม่ถึงร้อยละ 50 ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเนื่องมาจากความแตกต่างของระบบเสียงภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จะเห็นได้ว่าเสียงเสียดแทรกเหล่านี้ไม่มีในระบบเสียงภาษาไทยยกเว้นเสียง /s/ กับ /f/ แม้จะมีในระบบเสียงภาษาไทยแต่ปรากฏในตำแหน่งต้นพยางค์เท่านั้น จากความแตกต่างของระบบเสียงดังกล่าวทำให้กลุ่มตัวอย่างใช้เสียงในภาษาไทยที่ใกล้เคียงกันแทนการออกเสียงที่มีปัญหา เช่น ใช้เสียง /t/ แทน /θ/ ในคำว่า teeth และ /ð/ ในคำว่า bathe ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของถิรวัฒน์ ตันหนิส (2556) ที่พบว่าความแตกต่างทางระบบเสียงระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษทำให้นักศึกษามีปัญหาในการออกเสียง /z/, /θ/, /ð/, /ʃ/, /ʒ/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2532) กล่าวว่า ภาษาแม่ของผู้พูดมีอิทธิพลต่อภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่ผู้พูดเรียนรู้อย่างหลัง ทำให้ผู้พูดใช้ภาษาที่สองได้ไม่เหมือนเจ้าของภาษานั้นเอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเสียงที่ออกได้ถูกต้องเป็นจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 75.33 คือ เสียง /s/ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเพราะเสียง /s/ มีลักษณะการออกเสียงแบบเสียดแทรกซึ่งมีอยู่ในระบบเสียงภาษาไทยจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคุ้นเคยถึงแม้จะเกิดในตำแหน่งที่ต่างกัน กล่าวคือเสียง /s/ ในภาษาไทยจะปรากฏในตำแหน่งต้นพยางค์เท่านั้นในขณะที่เสียง /s/ ในระบบเสียงภาษาอังกฤษสามารถปรากฏทั้งตำแหน่งต้นและท้ายพยางค์ เช่นเดียวกับเสียง /f/ ที่มีร้อยละของความถูกต้องเท่ากับ 74.26 ซึ่งใกล้เคียงกับเสียง /s/ สอดคล้องกับศิริรัตน์ ชูพันธ์ อรรถพลพิพัฒน์ (2560) ที่ศึกษาการออกเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ที่ไม่มีในระบบเสียงภาษาไทย พบว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียง /s/ ได้เป็นจำนวนมากที่สุด

เสียงที่ออกได้ถูกต้องเป็นจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2.93 คือ เสียง /z/ โดยรูปแปรที่ปรากฏมากที่สุดของเสียงนี้คือ [s] ผู้วิจัยเห็นว่าทั้งสองเสียงนี้มีตำแหน่งการเกิดเสียงที่เดียวกัน ต่างกันเพียงลักษณะโห้หะ-อโห้หะ กลุ่มตัวอย่างจึงมีแนวโน้มเลือกใช้เสียง /s/ ที่มีในภาษาตนเองแทนเสียง /z/ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบการแทนที่เสียงโห้หะ(voiced) ด้วยเสียง

อโห้(voiceless) ในตำแหน่งการเกิดเสียงอื่น ๆ ด้วย กล่าวคือ ใช้รูปแปร [f] แทนเสียง /v/ รูปแปร [θ] แทนเสียง /ð/ และ รูปแปร [ʃ] แทนเสียง /z/ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีรวัฒน์ ต้นทนิส (2556) และ Boonruang & Nantana (2001) ที่พบว่าข้อผิดพลาดในการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยส่วนใหญ่มาจากการแทนที่เสียงอโห้ด้วยอโห้

ในงานวิจัยนี้รูปแปรที่พบมากที่สุด คือ รูปแปร [t] เป็นจำนวน 1,989 ครั้งจากการออกเสียงทั้งหมด 6,000 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.15 ซึ่งสอดคล้องกับศิริรัตน์ ชูพันธ์ อรรถพลพิพัฒน์ (2560) ที่ศึกษารูปแปรและความถี่ในการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษและพบว่ารูปแปรที่พบมากที่สุดคือรูปแปร [t] ซึ่งปรากฏเป็นรูปแปรของเสียงเสียดแทรกและกึ่งเสียดแทรกในภาษาอังกฤษทุกเสียง ผู้วิจัยเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเลือกใช้เสียงที่มีตำแหน่งการเกิดเสียง (places of articulation) ใกล้เคียงกันมาทดแทนกัน เช่น กลุ่มตัวอย่างใช้รูปแปร [t] ทดแทนเสียง /s/ /z/ ซึ่งเกิดที่ปุ่มเหงือกเหมือนกัน และนอกจากนี้ยังใช้แทนเสียง /θ/ /ð/ ซึ่งเกิดระหว่างฟัน และแทนเสียง /f/ /v/ ซึ่งเกิดที่ปุ่มเหงือก-เพดานแข็ง จะเห็นได้ว่าตำแหน่งที่เกิดเสียง /θ/ /ð/ /f/ /v/ ใกล้เคียงกับปุ่มเหงือก ส่วนในกรณีการใช้รูปแปร [p] แทนเสียง /f/ /v/ นั้น อธิบายได้ว่ามีตำแหน่งการเกิดใกล้เคียงกัน กล่าวคือ /p/ เกิดที่ริมฝีปาก ส่วน /f/ /v/ เกิดที่ริมฝีปาก-ฟัน

งานวิจัยนี้สรุปว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเสียดแทรกท้ายพยางค์ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เนื่องมาจากระบบเสียงภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันนั่นเอง โดยรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายเหล่านี้มีความใกล้เคียงกับเสียงที่มีในภาษาแม่ จะเห็นได้ว่าการแทรกแซงของภาษาแม่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนมักจะนำเอารูปแบบในภาษาแม่ไปใช้กับภาษาที่ตนเรียน ดังนั้นการเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยเห็นว่าควรเน้นภาคปฏิบัติให้มากขึ้น ให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนซ้ำๆ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล เพิ่มความถูกต้องในการออกเสียง และเป็นการเพิ่มความมั่นใจให้กับผู้เรียนอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง (References)

- ธีรวัฒน์ ต้นทนิส. (2556). ปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาศรีวิภาการชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ในการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 51. 170-177 กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นางสมร พงษ์พานิช. (2554). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึง กันยายน 2551. วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 18(1), 85-97.
- มนัสวี ดวงลอย. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพฯ. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 3(1), 151-165.
- ศิริรัตน์ ชูพันธ์ อรรถพลพิพัฒน์. (2560). การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 24(1), 222-250.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2532). คำจำกัดความคำศัพท์ในภาษาศาสตร์สังคม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Boonruang Chunsuvimon & Nantana Ronnakiat. 2001. (V) is really a problem sound for Thai speakers. *Thammasat Review*, 6: 177-195.
- Hewings, M. (2004). *Pronunciation Practice Activities*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Sahatsathatsana. S (2017). The Problem in Learning English Phonetics: Case Study at Kalasin University. *Journal of Education*, 11(4), 67-84 Faculty of Education, Mahasarakham University.